

Sygn. akt IV KZ 36/19

POSTANOWIENIE

Dnia 14 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie J. J.

skazanego z art. 156 § 3 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 sierpnia 2019 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Izby Karnej
Sądu Najwyższego

z dnia 26 czerwca 2019 r., sygn. akt IV KO (...),

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania

w sprawie Sądu Okręgowego w G. z dnia 18 czerwca 2012 r., sygn. akt IV K (...),

zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 4 października 2012 r.,

sygn. akt II AKa (...)

na podstawie art. 437 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku skazanego J. J. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w G. z dnia 18 czerwca 2012 r., sygn. akt IV K (...), zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 4 października 2012 r., sygn. akt II AKa (...).

Podstawą odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania był brak sporządzenia i podpisania tego pisma procesowego przez adwokata albowiem

skazany – wezwany pismem z dnia 1 marca 2019 r. (otrzymanym w dniu 7 marca 2019 r.) do uzupełnienia braku formalnego w postaci sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata lub radcę prawnego - nie uzupełnił tych braków, przez co jego inicjatywa nie spełnia ustawowych wymagań obowiązujących w tym zakresie.

Rozstrzygnięcie to zaskarżył skazany J. J. , argumentując, że – w jego przekonaniu – obrońca z urzędu wyznaczony przez Sąd Najwyższy nie wykorzystał wszystkich informacji, w tym zeznań św. J. S. , w celu uzasadnienia wniosku o wznowienie postępowania. Stąd też opinia obrońcy przekazana Sądowi o braku podstaw do sporządzenia przedmiotowego wniosku, nie uwzględniła tych okoliczności, które – w przekonaniu skarżącego – uzasadniają wystąpienie z takim wnioskiem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego J. J. nie mogło zostać uwzględnione. Przypomnieć trzeba, że stosownie do dyspozycji art. 545 § 2 k.p.k., wniosek o wznowienie postępowania (o ile nie pochodzi od prokuratora) jest objęty przymusem adwokackim. Oznacza to bezwzględny obowiązek sporządzenia i podpisania tego pisma procesowego przez adwokata lub radcę prawnego. W tej sprawie wymaganie ustawy procesowej obowiązujące w tym względzie, nie zostało spełnione. Istnienie tej przeszkody formalnej oraz jej skutki procesowe uniemożliwiają Sądowi Najwyższemu ustosunkowanie się do wypowiedzi skarżącego zawartych w zażaleniu, a dotyczących potrzeby uwzględnienia dowodu z zeznań wskazywanego świadka i kwestionujących prawidłowość ustaleń poczynionych w toku procesu przez sąd *meriti*. Merytoryczna kontrola w tym zakresie oraz ewentualne uzupełnienie postępowania dowodowego w drodze przeprowadzenia dowodów dotychczas nieznanymi sądowi (takich skarżący zresztą nie przedstawia) może bowiem nastąpić dopiero po złożeniu wniosku odpowiadającego wymaganiom proceduralnym określonym w przepisach kodeksu postępowania karnego. Natomiast w realiach tej sprawy nie doszło jeszcze w ogóle do wszczęcia postępowania wznowieniowego.

Zauważyć jednak trzeba, że złożenie wniosku o wznowienie postępowania na korzyść skazanego nie jest ograniczone terminem (arg. ex. art. 542 § 5 k.p.k.),

wobec czego – w razie powstania możliwości spełnienia formalnych wymagań ustawowych o jakich była wyżej mowa – otwarta pozostanie droga do wystąpienia z wnioskiem odpowiadającym tym wymaganiom.

W sytuacji, gdy skarżący J. J. nie wykazał, aby zakwestionowane zarządzenie dotknięte było jakąkolwiek wadą natury faktycznej lub prawnej, należało postanowić, jak na wstępie.